

Folco inter Slesuicenses ob corporis robur in magna auctoritate fuit, anno mundi ter mille simo quingētesimo uigesimo. Itaq; Keto eius loci p̄fectus eum copiarum suarum ducem constituit. Cum autem Athislus Suetiæ rex eam regionē bello inuadere statuisset, Keto hūc Folconem ad regem Daniæ Vueremundum misit, & hostium aduentū significauit. Eū rex legatione optimē sumētū cibus refici iussit. Verū is omnē morā fugiens, potiōe tantū sitim lenire optauit: quo præbito poculū quoq; seruare iubet, ut eo quoq; in itinere uteret. Eo Folco delectatus dixit, se prius propriū cruorem hausturū, q̄ regis hostibus terga daturū.